

Sobota 20. týždňa

Mt 23,1-12

Poznanie

Mám prehľad o hodnotách?

Ježišov útok na farizejov sa začína uznaním ich authority ako učiteľov Zákona, Tóry. Židovskí zákonníci zväčša patrili do skupiny farizejov. Bola to židovská skupina, ktorá sa vydávala za opatrovníkov ústneho podania a vymýšľala rozličné predpisy, ktoré sa vzťahovali na všetky životné situácie, rozpracované až do najmenších podrobností. Tieto predpisy boli často neznesiteľné a nesplniteľné. Bránili ľuďom povzniesť sa k Bohu. Zákonníci a farizeji boli známi tým, že nosili veľmi široké modlitebné remienka, aby každému bolo na prvý pohľad zrejmé, že práve oni si veľmi vážia Zákon. Problém bol v tom, že síce učili prikázania ako prikázania Božie, no ich konanie bolo ďaleko od toho, čo učili.

V prvom liste svätého apoštola Jána čítame: „**Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on**“ (1Jn 2,6).

Samotná viera vyžaduje skutky. Teda veriť znamená konať tak, aby sa náš život zhodoval s tým, čo veríme a vyznávame. Boh od nás nechce a neprijíma lásku, ktorá je falošná a pokrytecká. Taká, ktorá sa len predstiera, aby bola ľuďmi obdivovaná. Ved' čo z toho, keď sa tvárime ako poriadni kresťania, a naše skutky sú ďaleko od toho, čo veríme a vyznávame. Stačí sa len pozrieť do našich všedných každodenných dní. Každý z nás dobre vie, koľko zloby a pokrytectva sa skrýva v našich srdciach. Prejavuje sa to najmä pri vzájomnej komunikácii s inými. Nie sme schopní odpustiť jeden druhému. Dokážeme sa hnevať na život a na smrť. Sme schopní schváliť aj také veci, ktoré sa úplne priečia kresťanskej morálke. A mnohé iné veci, o ktorých každý z nás veľmi dobre vie. Tu si môžeme položiť otázku: O čom to všetko je? Môže nás taká viera spasiť?

Pristupujeme k sviatostiam, chodíme do kostola, na svätú spoveď a náš život sa nemení. Hráme sa na poriadnych kresťanov. Avšak Boh od nás takéto správanie nechce! Ba priam nás vyzýva, aby sme zanechali takýto farizejský spôsob života. Naša viera sa musí preniesť do skutkov každodenného života. A to sa nám podarí len vtedy, keď budeme žiť v pravde pred Bohom, pred sebou i pred ľuďmi. My sme tí, ktorí majú byť svetlom. Svetlom, ktoré svieti v temnotách tohto sveta.

Preto nezhmlievajme svojím životom pravé svetlo, ktorým je Kristus. Nechcime, aby nám Ježiš raz povedal: Tvoj život, bol len akousi fraškou. Uvedomme si, že sme zodpovední za každý svoj skutok.

Pred Bohom nemá zmysel sa na niečo hrať, pretože Boh vidí každému do srdca a vie, akí v skutočnosti sme. Prosme teda aj pri tejto svätej omši, aby sme dokázali uplatňovať svoju vieru v živote, a aby sa náš život zhodoval s tým, čo veríme a vyznávame.

Amen.